

Vážená synodní rado,

bratře předsedo synodu,

rádi bychom vás seznámili s naším postojem k usnesení synodu o žehnání homosexuálním párům.

Uvedené usnesení nevidíme jako dobré řešení, a to z těchto důvodů:

1. Podle nás chybí důvod přijímat takové usnesení. Chceme se otevřít lidem homosexuální orientace, aby se v naší církvi cítili přijímáni jako kdokoliv jiný? To je určitě na místě a sami takový postoj církve, konkrétních sborových společenství podporujeme. Identitou a pojitkem nás všech je Ježíš Kristus, jím jsme všichni jako hříšníci přijímáni, milováni a nesení ve svých bolestech a starostech. Všichni jsme součástí společenství Kristova těla, které je nepostradatelné pro růst víry i pro využití specifických obdarování každého z nás, ať jsme jakékoliv sexuální orientace. Pro takové vzájemné přijímání ovšem není nutné vydávat prohlášení. Je to především věc pastoračního přístupu. Vstoupit do toho deklarativním přístupem je velmi necitlivé vůči všem, kdo na to mají jiný názor. A takových lidí není málo, jak zaznamenáváme v různých sborech našeho seniorátu v posledních týdnech.

Můžeme se zeptat: Co se změnilo v naší církvi po přijetí onoho usnesení z hlediska toho, co chceme? Jako následek vnímáme silné pnutí, které může být pro některé sbory fatální, a vedle toho nechutné „diskuse“ na sociálních sítích, kde se mj. objevují hlasy, že komu se to nelíbí, ať si jde.

2. Před přijetím usnesení chyběl opravdový rozhovor. Návrh vzešel z diskuse na samotném synodu a předem nikdo nebyl připraven na to, že se o něčem takovém bude hlasovat. Je možné slyšet, nebo spíš číst hlasy, že se o tom přece diskutuje už celé roky, ba desetiletí. To ano, nicméně otázka, zda přijímat usnesení v podobě, která umožňuje žehnání párům stejného pohlaví, na jednotlivých úrovních církve nastolena nebyla. Máme novou směrnici o komunikaci v církvi, přitom tak důležitá a citlivá věc se v církvi nekomunikovala.

3. Synodní usnesení je sporné i z procedurálního hlediska - podle nás je toto téma součástí učení církve, u něhož jakékoliv návrhy podléhají schválení dvoutřetinovou většinou synodu a musí tomu předcházet kolečko přes staršovstva a konventy. Třeba se nejedná o učení věroučné, přesto to s učením a s výkladem Bible souvisí, jak to dokládá např. elaborát Problematika homosexuálních vztahů, přijatý na 2.zasedání 31.synodu. Je poněkud zvláštní, že téměř každý rok staršovstva a konventy hlasují o návrzích na změnu Církevního zřízení, ač po několika minutách už nikdo neví, co se odsouhlasilo, zatímco

v tomto případě, kdy se jedná o velmi citlivou věc a na obou stranách panují silné názory, je taková diskuse znemožněna. Pokud o tom máme vést rozhovor následně, jak jsme vybízeni, půjde, jak se obáváme, jen o mobilizaci jedněch proti druhým.

Z toho důvodu se přikláníme k tomu raději nepřijímat žádné prohlášení a žít v církvi tak, abychom se vzájemně přijímali a respektovali. Některé věci se hlasováním nevyřeší.

Nejsme stoupenci petic v rámci vnitrocírkevních debat, raději volíme formu informujícího dopisu. Zřejmě se toto téma opět dostane na některé konventy a synod, tímto pouze chceme vyjádřit svůj postoj k dané věci. A doufáme, že společně najdeme řešení, které přispěje k budování otevřeného společenství církve. Děkujeme za pochopení a přejeme vám vše dobré.

Za seniorátní výbor MSS:

Marek Zikmund

Pavel Prejda

Jiří Marek

Mojmír Blažek

8.7.2023